

Woezel en Pip logeren bij Buurpoes. Buurpoes ligt op haar muurtje en Woezel en Pip hebben een tent gemaakt van een oud laken. De hondjes liggen lekker te dromen, maar Buurpoes kan niet slapen. Ze friemelt aan haar linkertand. Hij wiebelt een beetje. En tanden horen helemaal niet te wiebelen...

‘Woezel! Pip! Wakker worden!’ roept Buurpoes geschrokken. Haar vriendjes zitten meteen rechtop. ‘Mijn tand!’ Waar haar tand een seconde geleden nog zat, gaapt nu een gat. En op het muurtje, voor haar voeten, ligt de tand.

‘O nee,’ zegt Woezel.

‘Je moet naar de tandarts,’ zegt Pip.

‘De tandarts?’ Buurpoes is nog nooit naar de tandarts geweest. ‘Zet die hem dan weer terug?’

‘Eh...’ zegt Pip. Zij is ook nog nooit naar de tandarts geweest. ‘Misschien heeft hij wel heel goede lijm.’

‘En mijn andere tanden dan?’ vraagt Buurpoes. ‘Vallen die er zo ook allemaal uit?’

Pip bijt op haar lip. ‘Weet ik niet,’ zegt ze zacht.

‘Als je je mond nou heel strak dichtbindt,’ zegt Woezel, ‘dan kunnen ze er niet zomaar uitvallen voor we bij de tandarts zijn.’

‘Zo?’ vraagt Buurpoes. Ze knoopt een sjaal om haar hoofd.

‘Zo, ja!’ zegt Woezel en de vriendjes gaan snel op weg.

‘Wat heb jij nou, Buurpoes?’ vraagt Tante als ze Buurpoes ziet met de sjaal om haar hoofd.

‘Er viel zomaar opeens een tand uit Buurpoes’ mond. Door die sjaal kunnen haar andere tanden er niet ook uit vallen voor we bij de tandarts zijn,’ legt Pip uit.

